

[J. Oskar Andersen.]

Jeg tror, det vil være ganske nødvendigt at pege paa, at Radiofonien har Forpligtelser netop med Hensyn til Musiklivet, og jeg tror, at hvis det ikke kan ordnes paa anden Maade, saa maa Radioloven laves om. Den Gang den Bestemmelse blev indsat i Radioloven, at alle Indtægterne udelukkende skulde gaa til Radiofonien, regnede man med, at Radiofonien kunde vente at faa maaske et Hundrede Tusinde Medlemmer, tror jeg det var, medens Antallet nu er steget til et Tal, som man overhovedet ikke drømte om den Gang, man lavede Loven. Det forekommer mig, at naar Radio-lytterne faar Gavn af det Monopol, der er givet Radiofonien, saa kan det kræves af den, at der gives et Bidrag til Opretholdelse af den Anstalt, som Radiofonien i Virkeligheden lever i alt Fald indirekte af. Derfor mener jeg, at man maa fastholde, at Radiofonien skal yde et betydeligt Tilskud, og jeg haaber, at den Kommission, der bliver nedsat, vil finde Muligheder for at faa de Penge, der er nødvendige til det kongelige Teaters Drift, ad den Vej.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, om end der er mange Enkelt-heder, som jeg kunde have Lyst at tage frem. Jeg vil meget varmt anbefale, at man stemmer imod disse to Ændringsforslag, som er stillet fra Venstre-Side, saaledes at det kongelige Teater faar det Prøveaar og faar det Statstilskud, der paa Finansloven er lovet det, naturligvis paa Betingelse af, at der, som man er blevet enig med Ministeren om, nedsættes dette Udvalg og en Teaterkommission.

Elna Munch: Det er en Skæbnens Ironi, at det er Partiet Venstre, der gaar imod Forslaget om at give det kongelige Teater Respit i en Sæson for derefter at finde en rimelig fremtidig Ordning, for det er jo Partiet Venstres tidligere Ministre, som har lagt Grunden til den vanskelige Situation, man nu befinder sig i, ved Indførelsen af Dobbeltscenen i den Form, hvori den fremtraadte. Hele Sammenkædningen af Teatret og Radiofonien i bygningsmæssig Henseende, som der straks blev advaret saa stærkt imod, har jo vist sig at være fuldkommen urimelig. Ifølge sit Væsen virker Radiofonien paa Afstand, og der var derfor ikke den fjerneste Grund til at lægge en Radiofonibygnings klods op ad det kongelige Teater paa en dyr Grund. Man kunde lige saa godt have lagt den i Utterslev eller et andet Sted, hvor Grunden havde været meget billigere. Man gjorde den Gang

Ministeren opmærksom paa, at der ikke vilde være Plads til Radiofonien i den nye Radiofonibygning, at Pladsen vilde blive langt mere indskrænket end i Axelborg, og at der ikke var fjerneste Mulighed for Udvidelser, at der f. Eks. ikke var nogen Mulighed for at indføre Fjernsyn, men man vilde ikke den Gang bøje sig for disse Grunde. Og hvad er der saa sket? I al Stilhed har Radiofonien købt en Nabogrund, der heller ikke forslaar, og nu sluger man hele den nye Teaterbygning og skal koste store Summer paa at faa denne omdannet efter det nye Formaal. Alt dette bunder i det sørgelige Forslag, som blev fremsat den Gang.

Jeg er Tilhænger af, at man giver Teatret nogen Respit. Jeg mener, at man ikke bør gøre en hel Mængde Mennesker brødløse uden at træffe Forberedelser for at afbøde Vanskelighederne. Jeg gad nok vidst, om der findes en eneste anden Institution, overfor hvilken man her i Rigsdagen vilde optræde paa den Maade. Nu ved jeg nok, at man siger, at Teatret er for de faa, og at Teatret ikke er et folkeligt Teater. Jeg anser dette for at være urigtigt. Men hvorfor gaar da den store Mængde ikke i det kongelige Teater, hvis der spilles gode Stykker? Det gør de simpelt hen ikke, fordi Billetpriiserne er for høje. Se, hvor Folk stormer Teatret, naar Priiserne ved visse Lejligheder bliver sat ned, saa de er overkommelige for det brede Lag. Derfor mener jeg, at man ved den nye Ordning maa tage under Overvejelse, om ikke Billetpriiserne kan sættes ned. Man indvender, at Teatret kun er for Hovedstaden; det gjorde f. Eks. det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby): der var ingen ude i Landet, som havde Glæde af det kongelige Teater. Ja, det er en Selvfølge, at Hovedstadens Indbyggere har lettere Adgang dertil, men hvorfor saa ikke i højere Grad bringe Teatret ud til Befolkningen. For øvrigt er der jo ogsaa andre Ting, som Staten støtter, og som store Dele af Befolkningen overhovedet aldrig nogen Sinde ser. Jeg skal nævne vore store Museer her i Hovedstaden; der er dog mangfoldige Mennesker, som aldrig nogen Sinde faar Lejlighed til at sætte deres Ben i vore Museer. Nu vil jeg spørge, om en eneste kunde tænke paa at lukke dem. Jeg er vis paa, at end ikke det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) vilde tænke paa at lukke Nationalmuseet. Men nu vil Venstre alt-saa slaa det kongelige Teater ned, thi Forslaget om, at man udelukkende skulde nøjes med at give Afkald paa Forlystelsesskatten, der jo i vanskelige Tider bliver